

ligvis ogsaa kunne være gode, men de blive ikke Nummer Et. Det var saaledes, man tidligere greb Sagen an, at man udsendte Folk, der skulde prædike mod Drukkenskab, men man begik en stor Feil, idet man sagde: Lad os blot sende Mænd ud, som have Ordet i deres Magt til at kunne binde Andre; men om de selv vare frie, undersøgte man ikke, og dog er det netop saa, at naar en Mand, som har Ordet i sin Magt, binder Andre ved sin Tale, men ikke føler sig selv bunden, anretter han kun Ulykke derved. Det er det, man ofte ser saavel i dette Forhold som i andre, at Folk ville binde Andre ved deres Ord, men ikke selv føle sig bundne ved disse, og derved gjøre de store Ulykker, paa hvilketomhelst Omraade det end er, de have forsøgt at virke.

Busk: Jeg skulde ikke have bedet om Ordet igjen, hvis det ikke havde været for at bede det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sag) undskyldte, desfor jeg i mit første Foredrag har givet ham Anledning til at tro, at jeg mente, at han havde hævet dem, som vi kalde for fine Folk, paa de Andres Bekostning, hvad Drukkenskab angaar. Det mente jeg ikke, men jeg er for saa vidt glad over, at jeg har givet det ærede Medlem Anledning til nu at udtale, at naar de saakaldte Rige, Fine og Dannede søle sig i Lasten og hengive sig til Drukkenskab, da ere de, ikke alene, fordi de derved give de saakaldte lavere Samsundsklasser et slet Exempel, men ogsaa fordi de lige overfor den moralske Domstol maa dømmes haardere end de Andre, mere straffuldige end disse Andre, der ikke have modtaget den Dannelselse, som de bedre stillede Samsundsklasser have modtaget, og derfor lettere bukke under for Fristelsen. Det er jeg glad ved, at det ærede Medlem fik udtalt. Jeg tror, at, naar vi skulle udtale Noget paa dette Omraade, maa vi ikke bilde os ind, hverken her eller paa andre Omraader, at vi ved at forbyde og give Lovbestemmelser kunne omvende Folk fra Lasten; men kunne vi ved, at der paa Rigsdagen kom et stort Flertal til det Resultat og udtalte det til Bølgene, at Drukkenskabens Last her i Landet stod paa et sørgeligt høit Trin, hvad der jo er Vidnesbyrd nok om baade paa Gader og Stræder og baade paa Landet og i Byerne — jeg siger, at kunde der her fra Rigsdagen udtales en saadan kraftig Forsømmelse, vilde det maaste kunne have en gaadlig Virkning i moralisk Henseende lige overfor denne Udsæthed; men jeg bilder mig ikke ind, at vi ved Lovbestemmelser kunne rulle Ondet op med Rode, ingenlunde. Hvorledes det ærede Medlem vil gjøre Regning, op med sin Formand om de 70 eller 50 Potter Brændevin, veed jeg ikke, men saa meget veed jeg, at det passer mærkværdig med de 20 Pot-

ters Regning, jeg husker tidligere, at Professor Falbe-Hansen — vi vide jo Alle, hvem det er, der er Tale om — det ærede Medlems Formand, netop begyndte med 90 Potter. Han udtalte, at naar man vilde dividere Antallet af Folk her i Landet ind i det Brændevin, man antager, der bliver drukket heri Landet, vilde det blive 90 Potter pr. Individ, men for ikke at sige for meget, slog han de 20 Potter af, og kom til 70 Potter. Hvorledes dette Regnestykke skal gjøres, vil jeg overlade til de Herrer, men saaledes hænger det sammen i alt Fald efter Professor Falbe-Hansens Statistik paa dette Omraade. Det glæder mig i særdeleshed at høre det ærede Medlems Udtalelser om Løden. Jeg tør ikke paa nogen mulig Maade støtte min Mening overfor det ærede Medlem fra hans tidligere Standpunkt, vi vide jo, at det ærede Medlem i sin Tid var den skønneste Mellempartimand, som man kaldte det, nu vide vi, at han er noget helt andet, men jeg støtter den derpaa, at jeg antog, at han var i Overensstemmelse med de Fleste af de Herrer paa den anden Side ved at mene, at naar vi skulle gjøre Noget mod Drifkædighed, skulde vi blot lægge Lødb paa Brændevin. Nu hører jeg, at det ærede Medlem staar paa det Standpunkt — og det skal glæde mig, naar vi komme til Realitetsforhandling at vide, at vi have det ærede Medlems værdifulde Bistand i saa Henseende — at vi ikke maa tro, at vi ad den Veje opnaa en Smule. Det glæder mig, at det er slaaet fast, og forsaa vidt takker jeg det ærede Medlem. Jeg skal endnu kun nævne en eneste Ting, som det forekommer mig ogsaa var heldig at tage med, naar denne Sag skal overveies ved en Lovs Behandling, det er Forholdet overfor den Mængde bayersk O , der fortæres her i Landet. Der er virkelig et Omraade, hvor der ogsaa var Noget at gjøre. Jeg tror, at den, der overfylder sig med bayersk O , er akkurat ligesom den, der overfylder sig med Brændevin; Portvin og Champagne kunne ogsaa gjøre samme Virkning. Jeg tror imidlertid ikke, at det er Smaafolk paa Landet, Arbeidsmand og Saadanne, der drikke bayersk O , det er nok muligt, at de gjøre det, naar de engang imellem komme til Kjøbstaden; nei, det er de mere Velstaaende, Gaardmænd og maaste høiere op, der drikke halve Baiere og kunne have en lille Kjelber, hvorfra de kunne faae daglig halve Baiere. Det er vistnok en meget udbredt Skik ikke alene at drikke O til Maade, men til Overmaal, og deraf kommer det, at der drikkes saa forfærdelig meget af det. Jeg haaber altsaa, at dette Spørgsmaal skal komme under Overveielse, for at man da kan komme til klar Beskuelighed om Forholdet. Der siges i den meget omtalte Bog af Professor Brandes, at bayersk O indeholder saa megen Spiritus, at, naar det nydes